

Mládež a její morálka ve vztahu k současné společnosti

Formální stránka

Práce obsahuje 79 stran textu v požadovaném formátu, vyhovuje tedy nároku TF JU. Autorka se odvolává na 32 odborných – vesměs českých - tištěných publikací a na 2 zdroje elektronické. V zásadě jde o nejdůležitější autory publikující ve zkoumané problematice (neodvolává se pouze na Vackovy psychologické publikace týkající se rozvoje morálky a morálního úsudku). Důvodem, proč nepoužila žádnou cizojazyčnou literaturu, není evidentně jazyková nekompetentnost (autorka je učitelka němčiny). Proto prosím, aby se při obhajobě k absenci cizojazyčné literatury vyjádřila. Seznam použité literatury je zpracován přehledně a v souladu s mezinárodní normou. V textu cituje autorka korektně. Členění na kapitoly a podkapitoly 2. a 3. řádu se jeví jako logické a odpovídající rozsahu.

Stylistická stránka

Po gramatické stránce vykazuje práce velmi malé nedostatky (pouze na s. 21 hrubá chyba ve shodě podmětu s přičestím: „...ochranitelské tendence se začaly projevovat...“ nebo na s. 50 ve skloňování pods. jm.: „...slovy, které se vztahují...“).

O něco častější jsou v textu tiskové chyby, které místy znemožňují porozumění textu (např. s. 26: „Máme potřebu porozumět takové volbě posoudit ji...“ nebo na s. 42 nesrozumitelná věta: „Moudrost je předpokladem za předpoklad na cestě k duchovní dimenzi světa a proto si také myslím, že se škola má daleko více otevírat utváření duchovní kultury života mládeže.“)

Stylisticky se autorka dopouští občas typické začátečnické chyby, když u ní vlastní styl vyjadřování zůstává poplatný vyjadřovacímu stylu autora (např. s. 10: „...ten kdo ví, co jest dobré...“ nebo s. 41, kde autorka hovoří o vlastní představě v 1. os. j. č., přičemž není jasné, zda jde skutečně o její vlastní představu, nebo o představu autorky, kterou právě nepřímou cituje.). Na mnoha jiných místech však naopak přesně rozlišuje mezi nepřímou citací a vlastním zhodnocením názoru citovaného autora.

Vlastní styl vyjadřování autorky je však v průběhu celé práce poznamenán tendencí ke komplikovaným a nejasným formulacím. Jasně to ukazuje samotná formulace cíle práce, které zůstává autorka věrná i v závěru práce: Posoudit, zda lze ze stupně morálního vývoje zkoumaných adolescentů (podle Kohlberga) usoudit na nějaký vztah vzhledem ke kontextu jejich zkušenosti s rodinou. Z celkového zaměření teoretické i praktické části práce jde spíše o identifikaci možných typů vztahu mezi zkušenostmi, které dělají mladí lidé ve vlastní rodině a zdůvodňováním jejich morálních rozhodnutí. K čemuž autorka také v závěru poněkud „kostrbatě“ dospívá.

Obsahová stránka

I přes stylistické nedostatky práce považuji teoretické úvahy autorky doprovázené průzkumem s kvalitativními prvky ve vyhodnocení za originální a přínosný. Autorka to v závěrech a diskusi neříká explicitně, ale její výzkumná aktivita ukázala na možnost, jak pomoci mladým lidem propracovat pozitivní i negativní zkušenosti ve vlastních rodinách v okamžiku tematizace morálních dilemat současné společnosti, a jak tak dát žákům možnost porozumět zkušenostem z rodiny hlouběji jako východisku, které nemusí nutně determinovat jejich pozdější dospělé chování. Jde o zajímavou hypotézu. Etická výchova jako školní

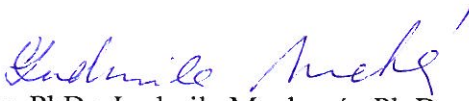
předmět by se mohla stát pomocí žákům a studentům, aby se vyrovnávali s psychickým strádáním v rodinách pomocí korektivní zkušenosti na bázi otevírání duchovních hodnot (ve smyslu Franklovy teorie). Škoda, že závěr, i když odpovídá na výzkumné otázky položené na začátku průzkumu, nese známky časového stresu, takže není propracován precizně a do všech důsledků.

Závěr

Práce je pečlivě zpracovaná po formální stránce, po stránce stylistické vykazuje menší nedostatky. Obsahově ji považuji za přínosnou vzhledem k diskusi nad existencí předmětu etická výchova i přes to, že v závěrečné části jí chybí hlubší propracování.

Navrhovaná známka

velmi dobře

doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.